

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

14.04.2020 r.

fot. STIL

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Koszty uzyskania przychodu w przypadku zbycia przez bank obligacji , wyrok WSA w Warszawie z 6 grudnia 2019 r., sygn. III SA/WA 849/19	3
Kwestia korekty przychodów z tytułu opłat lotniskowych (dokonanej na podstawie zawartego porozumienia) w świetle art. 12 ust. 3j ustawy CIT , wyrok WSA w Warszawie z 6 grudnia 2019 r., sygn. III SA/WA 790/19	3
Zasady rozliczania przychodów i kosztów z działalności wykonywanej w SSE na podstawie dwóch zezwoleń , wyrok NSA z 13 grudnia 2019 r., sygn. II FSK 300/18	3
Przepis art. 43 ust. 1 pkt 32 ustawy VAT należy interpretować z uwzględnieniem art. 132 ust. 1 lit. m Dyrektywy 112 , wyrok WSA w Warszawie z 19 grudnia 2019 r., sygn. III SA/WA 577/19	4
Możliwość zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów odszkodowania z tytułu utraconych korzyści, w związku z wystąpieniem opóźnień w realizacji inwestycji deweloperskiej , wyrok WSA w Warszawie z 6 grudnia 2019 r., sygn. III SA/WA 917/19	4

Koszty uzyskania przychodu w przypadku zbycia przez bank obligacji, wyrok WSA w Warszawie z 6 grudnia 2019 r., sygn. III SA/WA 849/19

Przepis art. 16 ust. 1 pkt 39 ustawy CIT odnosi się do „strat z tytułu odpłatnego zbycia wierzytelności”. Treść tego przepisu wskazuje jednoznacznie na to, że odnosi się on do wszelkiego rodzaju wierzytelności, niezależnie od tego, jaką formę prawną one przybrały, czy też – z jakiego stosunku zobowiązaniowego się wywodzą. Bez znaczenia zatem pozostaje argumentacja banku powiązana ze stawianym w uzasadnieniu skargi zarzutem utożsamienia wierzytelności dokumentowaną obligacją z wierzytelnością wynikającą z umowy pożyczki. Oznacza to, że strata na zbyciu wierzytelności nie może stanowić kosztu uzyskania przychodu.

Kwestia korekty przychodów z tytułu opłat lotniskowych (dokonanej na podstawie zawartego porozumienia) w świetle art. 12 ust. 3j ustawy CIT, wyrok WSA w Warszawie z 6 grudnia 2019 r., sygn. III SA/WA 790/19

Ze stanu faktycznego jednoznacznie wynika, że w dacie wystawiania przedmiotowych faktur, spółka była uprawniona do refakturowania kosztów opłat lotniskowych na rzecz wspólnika – jako bezpośrednio związanych i niezbędnych

do świadczenia usług na jego rzecz. Uprawienie to wynikało z zawartej między stronami umowy. Skoro tak, to powstał przychód należny. Ustawa podatkowa nie uzależnia możliwości uznania określonego przysporzenia za przychód należny od jego zapłaty. Wystawione faktury nie dokumentowały błędnie zaistniałego w sprawie stanu faktycznego. Brak późniejszej akceptacji tych faktur przez wspólnika, oraz podjęta w następstwie tego decyzja spółki o zrzeczeniu się i zaniechaniu dochodzenia roszczenia od wspólnika nie są wystarczającymi przesłankami do uznania, że przychód za wykonane usługi nie był przychodem należnym oraz, że spółce przysługuje prawo do dokonania korekty przychodu. Wniosku powyższego nie zmienia okoliczność, że zrzeczenie się przez spółkę dochodzenia roszczeń i zobowiązanie się do „wyzerowania” faktur z tytułu opłat lotniskowych nastąpiło w formie porozumienia, celem chęci zachowania długofalowej współpracy ze wspólnikiem.

W konsekwencji, skoro z opisu sprawy nie wynika, aby strony umowy uznały, że opłaty lotniskowe powinny być w istocie uiszczane przez spółkę, lecz spółka jedynie zrzekła się tych roszczeń wobec wspólnika, to porozumienie to nie może budzić (oczekiwanych przez spółkę) skutków podatkowych w postaci możliwości korekty przychodu na podstawie art. 12 ust. 3j ustawy CIT (tj. w bieżącym okresie rozliczeniowym).

Zasady rozliczania przychodów i kosztów z działalności wykonywanej w SSE na podstawie dwóch zezwoleń, wyrok NSA z 13 grudnia 2019 r., sygn. II FSK 300/18

Zwolnieniem z CIT z tytułu działalności na terenie SSE może zostać objęty dochód ustalany łącznie z całą działalnością gospodarczą prowadzoną przez podatnika na terenie SSE w oparciu o wszystkie posiadane przez niego zezwolenia, aż do wysokości ograniczeń wynikających z tych zezwoleń. Brak jest konieczności przyporządkowania poszczególnych limitów pomocy publicznej do poszczególnych inwestycji określonych w kolejno wydawanych zezwoleniach strefowych niezależnie od tego, czy zakres przedmiotowy tych zezwoleń się pokrywa czy nie.

Przepis art. 43 ust. 1 pkt 32 ustawy VAT należy interpretować z uwzględnieniem art. 132 ust. 1 lit. m Dyrektywy 112, wyrok WSA w Warszawie z 19 grudnia 2019 r., sygn. III SA/WA 577/19

Przepis art. 43 ust. 1 pkt 32 ustawy VAT w zw. z art. 132 ust. 1 lit. m Dyrektywy 112 należy interpretować w ten sposób, że zwolnieniem od podatku określonym w tej normie objęte są nie tylko usługi ściśle związane ze sportem lub wychowaniem fizycznym świadczone przez kluby sportowe, związki sportowe oraz związki stowarzyszeń i innych osób prawnych, których celem

statutowym jest działalność na rzecz rozwoju i upowszechniania sportu. Ze zwolnienia mogą korzystać również inne podmioty, nienastawione na osiągnięcie zysku, które wykonują tego typu usługi.

Możliwość zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów odszkodowania z tytułu utraconych korzyści, w związku z wystąpieniem opóźnień w realizacji inwestycji deweloperskiej, wyrok WSA w Warszawie z 6 grudnia 2019 r., sygn. III SA/WA 917/19

Należy zgodzić się z poglądem, iż działając w warunkach rynkowych podatnik musi podejmować racjonalne z jego punktu widzenia, oparte na ekonomicznych analizach i kalkulacjach, działania zmierzające do uzyskania możliwie największej efektywności ekonomicznej. Gdyby podatnik działań takich nie podejmował mógłby nie sprostać konkurencji, a prowadzona przez niego działalność mogłaby stać się nierentowna i zacząć przynosić straty. Tym samym zagrożone byłoby źródło przychodów, jakim jest prowadzenie działalności gospodarczej w jej całości. W tym sensie, co do zasady, każde przedsięwzięcie zmierzające do zapobieżenia stratom powinno być postrzegane jako prowadzące do zachowania bądź zabezpieczenia źródła przychodów, a związane z tym koszty stanowią koszty uzyskania przychodów w rozumieniu art. 15 ust. 1 ustawy CIT.

A stack of coins is visible on the left side of the page, with some coins scattered in the foreground. The background is dark and blurred.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Wydatki poniesione w związku z zawartymi ugodami nie stanowią kosztu uzyskania przychodów , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 24 marca 2020 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.28.2020.1.AR	6
Kwestia zastosowania 0% stawki VAT do dostawy uznawanej za eksport towarów , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 23 marca 2020 r., sygn. 0111-KDIB3-3.4012.519.2019.2.JS	6
Przesłanki uznania transakcji za WNT. Obowiązek złożenia informacji podsumowującej VAT-UE , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 23 marca 2020 r., sygn. 0111-KDIB3-3.4012.567.2019.3.PJ	7
Kwestia oceny czy transakcja dostawy towarów znajdujących się w momencie ich dostawy na terenie Słowenii stanowi WNT na terytorium Polski , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 20 marca 2020 r., sygn. 0112-KDIL1-3.4012.552.2019.2.TKU	8

Wydatki poniesione w związku z zawartymi umowami nie stanowią kosztu uzyskania przychodów, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 24 marca 2020 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.28.2020.1.AR

W treści wniosku jednoznacznie wskazano m.in. że: „(...) Zgodnie z treścią ugód oraz zgodnie z intencjami stron, ugody zawarte zostały w celu: a) ustalenia sposobu zakończenia sporu, b) zrzeczenia się przez strony wzajemnych roszczeń związanych ze sporem oraz c) potwierdzenia, że po zawarciu ugód stronom nie będą przysługiwać żadne wzajemne roszczenia (w tym przysługę, czy nawet potencjalne).(...)”.

W konsekwencji należy uznać, iż zapłata poprzez poprzednika prawnego spółki lub przez spółkę wynagrodzeń wypłacanych w związku z zawartymi umowami na rzecz mniejszościowych akcjonariuszy, nie może zostać uznana za „działanie w celu zachowania albo zabezpieczenia źródła przychodów” w rozumieniu art. 15 ust. 1 ustawy CIT.

Kwestia zastosowania 0% stawki VAT do dostawy uznawanej za eksport towarów, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 23 marca 2020 r., sygn. 0111-KDIB3-3.4012.519.2019.2.JS

Spółka, jako zarejestrowany w Polsce czynny podatnik VAT, nabywa na terytorium kraju towary od producenta, a następnie dokonuje ich dalszej sprzedaży. Kontrahent nabywa towary od spółki każdorazowo z intencją ich wywozu z terytorium Polski poza terytorium UE. Towary nabyte przez kontrahenta od spółki są sprzedawane przez niego dystrybutorom z krajów spoza terytorium UE. Następnie dystrybutor sprzedaje towary ostatecznym odbiorcom (klientom), mającym siedziby w krajach poza UE. W łańcuchu dostaw występuje zatem pięć podmiotów: producent, spółka, kontrahent, dystrybutor oraz klient (ostateczny odbiorca). Towary są transportowane bezpośrednio z magazynu producenta z Polski do klienta (ostatecznego odbiorcy) do kraju poza terytorium UE. Czynności związane z samym transportem towarów i jego realizacją wykonywane

są każdorazowo przez zewnętrznego przewoźnika, współpracującego bezpośrednio ze spółką i działającego na jego rzecz lub na rzecz kontrahenta z siedzibą poza terytorium UE. Umowa z przewoźnikiem jest zawierana przez spółkę lub przez kontrahenta. Specyfika organizacji transportu wygląda jednak każdorazowo w ten sposób, że to spółka zajmuje się faktyczną organizacją transportu towarów (tj. współpracuje bezpośrednio z przewoźnikiem, ustala z przewoźnikiem i producentem terminy odbioru towarów, pozostaje w kontakcie z przewoźnikiem w zakresie ewentualnych problemów powstałych w trakcie transportu oraz w związku z załadunkiem/wyładunkiem towarów).

Spółka w przedstawionym schemacie każdorazowo odpowiada również za dokonanie odpraw celnych towaru w związku z jego wywozem poza terytorium UE. Wywóz towarów poza terytorium UE jest każdorazowo potwierdzany przez właściwy organ celny. Dla celów przedmiotowej transakcji spółka przedstawia producentowi swój polski numer VAT. Przeniesienie prawa do rozporządzania towarami jak właściciel z wnioskodawcy na kontrahenta następuje każdorazowo na terytorium Polski. Zapisy umieszczane na fakturach wystawianych przez spółkę wskazują, że dostawa od wnioskodawcy do kontrahenta dokonywana jest na zasadzie Ex Works. Przeniesienie prawa do rozporządzania towarami jak właściciel między kontrahentem z siedzibą poza UE (trzecim podmiotem w łańcuchu dostaw), a dystrybutorem spoza UE (czwartym podmiotem w łańcuchu) również następuje na terytorium Polski.

Oznacza to, że skoro dostawa dokonywana przez spółkę stanowi dostawę „nieruchomą” opodatkowaną na terytorium kraju, w wyniku której nie ma miejsca wysyłka lub transport towarów z Polski do kraju trzeciego, spółka w tej sytuacji nie będzie mogła rozpoznać eksportu towarów. Tym samym spółka nie będzie uprawniona do rozpoznania eksportu towarów i stosowania w stosunku do tych transakcji stawki podatku w wysokości 0%. Spółka powinna natomiast opodatkować przedmiotową dostawę towarów stawką właściwą dla dostaw krajowych, tj. stawką w wysokości 23%.

Przesłanki uznania transakcji za WNT. Obowiązek złożenia informacji podsumowującej VAT-UE, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 23 marca 2020 r., sygn. 0111-KDIB3-3.4012.567.2019.3.PJ

1) Wnioskodawca otrzymał dostawę zamówionych towarów z firmy, która ma siedzibę w Szwajcarii. Towar został wysłany z Niemiec. Wnioskodawca otrzymał fakturę VAT od zagranicznego kontrahenta bez wskazanego NIP-UE (kontrahent nie posłużył się nim przy dokonaniu transakcji). Towary nabyte przez wnioskodawcę służą jego działalności gospodarczej. Wartość WNT u wnioskodawcy w roku 2019, jak również 2018 nie przekroczyła 50.000 zł.

W tej sytuacji należy zauważyć, że aby doszło do WNT, o którym mowa w art. 9 ust. 1 ustawy VAT, niezbędne jest nabycie prawa do rozporządzania jak właściciel towarami, które w wyniku dokonanej dostawy są wysyłane lub transportowane na terytorium państwa członkowskiego inne niż terytorium państwa członkowskiego rozpoczęcia wysyłki lub transportu. Zatem konieczne jest przemieszczenie towaru będącego przedmiotem dostawy na terytorium państwa członkowskiego (w przedmiotowym przypadku na terytorium kraju), inne niż terytorium państwa członkowskiego rozpoczęcia wysyłki lub transportu, aby doszło do WNT.

Zgodnie z opisem sprawy towar został wysłany z Niemiec, a okoliczności dostawy nie wskazują, aby odbywała się ona w ramach importu. Zatem należy stwierdzić, że dostawa towarów z terytorium Niemiec stanowiła WNT. Wnioskodawca nabył towary do własnej działalności gospodarczej i następnie odsprzedał je do klienta krajowego na podstawie czynności opodatkowanej VAT. Wnioskodawca działa więc jako podatnik, o którym mowa w art. 15 ust. 1 ustawy VAT wykonując działalność gospodarczą jako handlowiec, zdefiniowaną w art. 15 ust. 2 usta-

wy VAT. Spełniony został zatem warunek wynikający z art. 9 ust. 2 pkt 1 lit. a ustawy VAT. Zgodnie natomiast z art. 5 ust. 1 ustawy VAT, przedmiotowe WNT będzie stanowiło czynność opodatkowaną, ponieważ miało miejsce na terytorium Polski. Oznacza to, że otrzymanie od kontrahenta ze Szwajcarii towarów, w ramach dostawy dokonanej z terytorium Niemiec stanowi dla wnioskodawcy WNT w Polsce.

2) Nabycie towaru przez wnioskodawcę w przedstawionym stanie faktycznym będzie stanowiło WNT, o którym mowa w art. 9 ust. 1 ustawy VAT. W konsekwencji, zakup ten będzie podlegał wykazaniu przez wnioskodawcę stosownie do art. 99 ust. 1 ustawy VAT. Zgodnie z objaśnieniami do deklaracji zawartymi w rozporządzeniu MF z dnia 25 października 2019 r. wartość przedmiotowej transakcji należy wykazać w deklaracji VAT-7 w poz. 23 a należny od niej podatek w poz. 24 deklaracji.

3) Zgodnie z opisem sprawy dostawca towarów (kontrahent ze Szwajcarii) nie posłużył się przy dokonaniu transakcji ważnym numerem identyfikacji podatkowej dla transakcji transgranicznych w obrębie UE. Zatem w przedstawionej sytuacji, z uwagi na brak numeru VAT dostawcy towarów nie należy wykazywać w informacji podsumowującej, bowiem złożenie informacji podsumowującej, która nie zawiera numeru VAT dostawcy nie jest możliwe.

Niemniej jednak, wnioskodawca dokonując WNT powinien wykazać podstawę opodatkowania z tytułu tego nabycia w poz. 23 deklaracji VAT-7, należny od niego podatek w poz. 24 i jednocześnie odrębnie złożyć pisemne wyjaśnienie rozbieżności pomiędzy danymi zawartymi w złożonej deklaracji i niezłożeniem informacji podsumowującej, informując o dokonanej transakcji oraz o braku identyfikacji kontrahenta, podając szczegółowe dane identyfikacyjne dostawcy. Tym samym wnioskodawca ma obowiązek złożenia informacji podsumowującej VAT-UE dotyczącej tej transakcji.

Kwestia oceny czy transakcja dostawy towarów znajdujących się w momencie ich dostawy na terenie Słowenii stanowi WNT na terytorium Polski, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 20 marca 2020 r., sygn. 0112-KDIL1-3.4012.552.2019.2.TKU

Wnioskodawca jest w Polsce czynnym i zarejestrowanym podatnikiem podatku VAT, posiadającym siedzibę działalności gospodarczej w Polsce. Wnioskodawca jest również zarejestrowany w Polsce jako podatnik VAT UE i nie posiada rejestracji do VAT w żadnym innym kraju UE. W ramach bieżącej działalności biznesowej wnioskodawca dokonuje zakupu towaru od koreańskiego kontrahenta (A) na warunkach dostawy Incoterms CFR K (Słowenia). Towar transportowany jest drogą morską z Korei do portu w K w Słowenii. Koszty załadunku oraz transportu wodnego (morskiego) ponosi sprzedający (A). Wnioskodawca opłaca ubezpieczenie towaru podczas jego transportu. Odprawa celna towaru zaimportowanego z Korei dokonywana jest na terenie Słowenii na zlecenie wnioskodawcy przez słoweńską agencję celną (I). Wnioskodawca jest podatnikiem z tytułu zaimportowania towarów na terytorium Słowenii. Zgłoszenie celne objęte jest procedurą uproszczoną o kodzie 4200, który pozwala na zwolnienie od podatku VAT zaimportowanych na teren Słowenii towarów w związku z faktem, iż towary te są następnie przedmiotem WDT do innego kraju członkowskiego UE, tj. do Polski. Wnioskodawca ponosi koszty związane z odprawą importową w Słowenii. Bezpośrednio po odprawie celnej, wnioskodawca dokonuje sprzedaży zaimportowanego towaru polskiemu kontrahentowi z siedzibą w L. kontrahent ten jest czynnym

i zarejestrowanym podatnikiem VAT w Polsce, zarejestrowanym także dla potrzeb transakcji wewnątrzwspólnotowych. Kontrahent ten nie posiada rejestracji do podatku VAT na terenie Słowenii. W momencie wystawienia faktury sprzedaży towary znajdują się na terenie Słowenii, a sprzedaż ta, zgodnie z uzgodnieniami pomiędzy stronami, dokonywana jest na warunkach dostawy Incoterms DAP L. Wnioskodawca organizuje transport towarów ze Słowenii do Polski oraz ponosi koszty z nim związane. Wnioskodawca ponosi także wszelkie ryzyko związane z dostarczeniem towaru do ostatecznego odbiorcy w Polsce.

Transakcja zakupu towaru i dalszej jego odsprzedaży składa się z dwóch fizycznych przemieszczeń: pierwsza dostawa: pomiędzy sprzedawcą A z Korei a nabywcą (wnioskodawcą) – transport z Korei do portu K (Słowenia) organizowany przez A na warunkach dostawy Incoterms CFR K Słowenia; druga dostawa: pomiędzy sprzedawcą (wnioskodawcą) a polskim kontrahentem – transport ze Słowenii bezpośrednio do ostatecznego odbiorcy (L) organizowany przez wnioskodawcę na warunkach dostawy Incoterms DAP L. W tej sytuacji należy uznać, iż transakcja dostawy towarów znajdujących się w momencie ich dostawy na terenie Słowenii, na warunkach i w sposób opisany w stanie faktycznym sprawy, nie stanowi dla wnioskodawcy transakcji WNT na terytorium Polski, o którym mowa w art. 11 ust. 1 ustawy VAT, a następnie dostawy towarów na terytorium Polski, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy VAT. Dostawa towarów ze Słowenii stanowić będzie zatem WDT z terytorium Słowenii, opodatkowanej na zasadach wynikających z regulacji obowiązujących na terytorium tego kraju.

PACZUSKI
TAUDUL

KONTAKT

ANDRZEJ PACZUSKI
tel. +48 510 051 712
andrzej.paczuski@ptpodatki.pl

ANDRZEJ TAUDUL
tel. +48 502 184 839
andrzej.taudul@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

ul. Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 732 33 45, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl